„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 2 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 51. | Piątek 1. Marca 1867. | Rok wydania 57.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Peszt, 1. marca. Na czwartkowem posiedzeniu sejmowem hr. Andrassy wprowadził ministrów do obu izb. W izbie reprezentantów ministeryum uczyniło wniosek względem udzielenia mu pełnomocnictwa do poboru podatków w sposób dotychczasowy, do dostawienia 48.000 rekrutów, następnie wniosło projekta względem municypii i prasy drukarskiej.

Część nieurzędowa.

Według telegramu wys. ministeryum stanu do Jego Excel. p. Namiestnika z dnia 27. lutego Jego Ces. Mość najwyższem postanowieniem z dnia 25. lutego najłaskawiej zezwolić raczył:

1. Żeby dla jednej z katedr na wszechnicy lwowskiej dla prawa rzymskiego systemizowanych, język polski jako wykładowy systemizowany został;

2. żeby dla nauk będących zarazem przedmiotami prawnych egzaminów rządowych. polskie wykłady zaprowadzone były;

3. żeby w tym celu i dla uposażenia dwóch lub trzech nadzwyczajnych proferorów lub według okoliczności dla zamianowania i remunerowania suplentów lub docentów prywatnych, corocznie suma 2400 złotych austryackich z galicyjskiego funduszu szkolnego użytą została; w końcu przyzwolono w zasadzie, żeby język polski przy teoretycznych egzaminach rządowych jako język egzaminacyjny przypuszczony był.

Siódme posiedzenie sejmu krajowego

dnia 28. lutego 1867.

Posiedzenie zagaił marszałek krajowy książę Leon Sapieha o godzinie 11½ przedpołudniem. Obecnych posłów było 129. Ze strony rządu: c. k. komisarz rządowy radca namiestnictwa p. Bartmański.

Po przyjęciu protokołu i odczytaniu dalszego ciągu petycyi wniesionych do Sejmu podano do wiadomości Izby pismo c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 23. lutego do Marszałka krajowego z uwiadomieniem, że Najjaśniejszy Pan najwyższem postanowieniem z dnia 16. stycznia r. b. raczył dać Najwyższą sankcyę ustawie uchwalonej przez Sejm krajowy zmieniającej §§. 11 i 13. sejmowej ordynacyi wyborczej; ogłoszenie rzeczonej ustawy nastąpi w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych. Następnie oznajmił marszałek, że posłowi Seidlerowi udzielił na jego żądanie urlop pięciudniowy.

Odczytano potem interpelacyę p. Rogawskiego opatrzoną 68 podpisami do c. k. komisarza rządowego następującej treści:

Nader ważna w skutkach swoich dla kraju naszego sprawa katastralna i oszacowanie dochodów z ziemi, która gdyby była przeprowadzona wedle obecnego jej toku, przeciążyłaby do reszty kraj nasz upadający juz i tak pod ciężarem ogromnych istniejących podatków, zwracała na siebie bezustannie uwagę Sejmu naszego, poruszona zaraz na 1. sejmowej sesyi, na posiedzeniu z dnia . . 1861 odbytej ciągnie się dotąd bez pożądanego dla kraju skutku, w 3ciej sejmowej sesyi na 79. posiedzeniu w d. 27. kwietnia 1866 obszerne i wyczerpujące sprawozdanie złożone przez specyalną komisyę katastralną wyświeciło należycie wszelkie uciążliwości i następstwa, jakie kraj nasz dotknąć muszą, jeżeliby rząd obstawał przy dalszem prowadzeniu tej sprawy na drodze, po której dotąd ona przez organa rząd. jest prowadzona.

W skutek więc tego Sejm uchwalił na temże posiedzeniu petycyę do N. Pana, którą osobna deputacya sejmowa złożyła u stopni tronu.

Gdy atoli i owa petycya nieodniosła na razie pożądanego skutku, Sejm zebrany w 4. sesyi sejmowej podjąwszy na nową tę ważną sprawę na wniosek specyalnej komisyi uchwalił znowu na 24. posiedzeniu w d. 29. grudnia 1866 „żądać u c. k. rządu, aby wszelkie operacye szacunkowe włącznie z reklamacyami wstrzymane zostały aż do rozstrzygnięcia N. Pana o petycyi sejmu z dnia 27. kwietnia 1866“ a następnie aby „wezwać Jego Excel. c. k. Namiestnika, aby poparł nasze żądanie.“

Z uwagi przeto, że mimo tak gorliwego zajęcia się przez Sejm sprawą katastr. i należytego onej wyświecenia przed rządem, mimo podanej przez Sejm a złożonej u Tronu petecyi do N. Pana w tej sprawie, mimo ostatniej uchwały Sejmowej żądającej wstrzymania operacyi szacunkowej sprawa katastralna postępuje dalej niezmiennie, rozpoczętą a zgubną w swoich następstwach dla kraju drogą, a wszelkie w tej mierze prośby i żądania Sejmu pozostały bez skutku, pragnąc zaś, aby i w obecnej sesyi sejmowej sprawa dla kraju tak ważna nie przeszła bez zwrócenia na nią uwagi Sejmu i rządu, podpisany ma zaszczyt pana komisarza rządowego zapytać?

I. Czyli c. k. rząd raczył się przychylić do ostatniej uchwały sejm. aby operacye szacunkowe wstrzymane zostały aż do rozstrzygnięcia N. Pana o petycy sejmowej z d. 27. kwietnia 1866.

II. Czyli Jego Excel. c. k. Namiestnik poparł z swej strony owe słuszne Sejmu żądania, a zarazem o ile spodziewać się można w tej chwili spieszniejszego i więcej jak dotąd zadowalniającego dla kraju przeprowadzenia tej sprawy.

C. k. komisarz rządowy odpowiedział, że petycya do Najjaśn. Pana uchwalona przez wys. Sejm na posiedzeniu dnia 27. kwietnia r. z. o rewizyę katastralnych operacyi szacunkowych, przedłożoną została przez ówczesnego Namiestnika wys. ministeryum stanu zaraz po zamknięciu sesyi sejmowej. W tej sprawie zażądało ministeryum następnie opinii obecnego Namiestnika, którą jeszcze w grudniu r. z. przedłożył, a zażądane następnie niektóre wyjaśnienia udzielone zostały w pierwszych dniach stycznia r. b. W tej tak ważnej sprawie wymagającej wszechstronnego rozważenia, toczyły się rokowania między ministeryum stanu i ministeryum finansów, nie wiadomo jednak rządowi krajowemu, czyli i jakie wnioski ministeryum przedłożyło Najjaśn. Panu. Uchwała Sejmu powzięta na posiedzeniu dn. 20. grudnia r. z., by wezwać rząd do wstrzymania operacyi katastralnych i reklamacyi aż do decyzyi nad petycyą Sejmu do tronu, została także niezwłocznie przedłożona ministeryum stanu, na co jednak dotychczas nie nadeszła odpowiedź; przedłożenie to nastąpiło w styczniu, czas to zbyt krótki, by odpowiedź ta już nadejść mogła.

P. Podlewski ogłosił następujący rezultat odbytego na ostatniem posiedzeniu wyboru zastępcy do Wydziału krajowego z kuryi większych posiadłości. Na 36 głosujących wybrany został hr. Badeni większością 30 głosów.

Przystąpiono do wyboru trzech zastępców do Wydziału z całego Sejmu. Według ogłoszonego rezultatu wybrani zostali: p. Kabat na 120 głosujących większością 87 głosów, hrabia Stanisław Tarnowski na 117 głosujących większością 87 głosów, p. Pfeiffer na 120 głosujących większością 70 głosów.

Z porządku dziennego nastąpiły sprawozdania komisyi petycyjnej.

P. Landesberger przedłożył sprawozdanie o petycyi miasta Lwowa o przyspieszenie najwyższej sankcyi statutu miasta Lwowa. Komisya wnosi ażeby Sejm drogą petycyi do Najjaśniejszego Pana poparł prośbę miasta.

P. Grocholski wnosi poprawkę ażeby Sejm uznał wprowadzenie w życie statutu uchwalonego dla miasta Lwowa za rzecz naglącą.

P. Hönigsmann wniósł poprawkę ażeby petycyę miasta Lwowa odstąpić c. k. Prezydyum Namiestnictwa z poleceniem wstawienia się u rządu o uzyskanie najwyższej sankcyi.

P. Ziemiałkowski wnosi łącząc obydwie powyższe poprawki, ażeby Sejm uznając nagłość sprawy przesłał petycyę do c. k. Prezydyum Namiestnictwa z poleceniem poparcia prośby miasta Lwowa.

Przy głosowaniu wniosek p. Ziemiałkowskiego został przyjęty.

Petycyę kilku posłów włościańskich o zwrot kosztów podróży na Sejm przed otwarciem sesyi załatwiono na wniosek hr. Golejewskiego uchwałą, ażeby Wydział krajowy polecił wypłacenie kosztów i upomnienie się o zwrot ze skarbu państwa. Załatwiono potem następujące petycye:

Petycya gminy Boryszkowa w obwodzie Tarnopolskim o przyznanie prawa koszenia na gruntach dworskich uchylona została przejściem do porządku dziennego. Petycyę gminy Smągorzów o zniżenie podatku spadkowego odesłano do Wydziału kraj. z poleceniem przedłożenia odpowiedniego wniosku na przyszłej sesyi sejmowej. Petycye gmin Odporyszów, Żabno i Tuczenka o przydzielenie do innego powiatu odstąpiono na wniosek p. Grocholskiego c. k. Prezydyum Namiestnictwa z poleceniem ażeby rząd wydał prekluzyjny termin do reklamacyi gmin przeciw zarządzonemu przyłączeniu ich do pewnych powiatów. Petycya pogorzelców z Chochołowa o zapomogę uchylona została dla braku funduszów przejściem do porządku dziennego. Petycyę gminy Zawadka w powiecie Frysztackim o uwolnienie od opłaty za drogę odstąpiono c. k. Prezydyum Namiestnictwa. Petycyę konwentu OO. Dominikanów w Krakowie o zasiłek na odbudowanie spalonego kościoła św. Trójcy odstąpiono Wydziałowi krajowemu do uwzględnienia w preliminarzu budżetu krajowego na rok przyszły. Petycyę Franciszka Waligórskiego o zwolnienie przepisanego wieku do służby w Wydziale krajowym odstąpiono Wydziałowi krajowemu. Petycyę kilku gmin powiatu Kolbuszowskiego o uwolnienie od konkurencyi do drogi z Sędziszowa do kolei żelaznej odstąpiono c. k. Prezydyum Namiestnictwa. Petycyę Tomasza Mieczka z zażaleniem na urząd powiatowy w Pilźnie odstąpiono c. k. Prezydyum Namiestnictwa. Nakoniec odstąpiono również c. k. Prezydyum Namiestnictwa a oraz do Wydziału krajowego do uwzględnienia petycyę kilku właścicieli większych dotkniętych wylewem Sanu.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 2½ po południu. Przyszłe posiedzenie w piątek o godzinie 11ej przedpołudniem. Porządek dzienny: Sprawdzenie wyborów.

Na tem samem posiedzeniu rozdano między posłów następujące sprawozdanie komisyi sejmowej, mianowanej do rozpoznania przedłożenia rządowego o wyborze do Rady państwa:

Komisya do rozpoznania przedłożenia rządowego o wyborze delegacyi do Rady państwa, na posiedzeniu Sejmu z dnia 22go b. m. obrana wnosi, Wysoki Sejm raczy uchwalić: 1. Załączony adres do Najjaśn. Pana; 2. wybór delegacyi do Rady państwa. Tym wnioskiem komisyi załatwia się zarazem przekazany jej uchwałą Wysokiego Sejmu z dnia 26. lutego 1867 projekt do adresu, wniesiony przez posła ks. Pawlikowa i towarzyszy.

Najjaśniejszy Panie, Najmił. Cesarzu i Królu! Powołany do wyboru delegacyi do Rady państwa Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego poczytuje sobie za najświętszy obowiązek wynurzyć Ci Najjaśn. Panie z otwartością obawy, jakie go przejmują, i u stóp tronu Twego złożyć najuniżeńszą prośbę dążącą do ich usunięcia.

Patentem z dnia 2. stycznia b. r. raczyłeś Najjaśn. Panie rozporządzić zwołanie nadzwyczajnej Rady państwa, aby nienależącym do korony węgierskiej królestwom i krajom zapewnić głos w rozwiązaniu zadania ostatecznego ukonstytuowania państwa, i dostarczyć im wolnej od dotychczasowych ograniczeń podstawy do porozumienia się i pogodzenia rozmaitych zapatrywań i wymagań prawnych, jakie objawiają się w tych również królestwach i krajach.

Patent ten był dopełnieniem najwyż. manifestu z dnia 20. września 1865 r., przyjętego przez Sejm kraju naszego z najżywszą wdzięcznością; manifestu, w którym Najjaśn. Panie najmiłościwiej uznać raczyłeś, iż niezmienny Twój zamiar ubezpieczenia konstytucyjnego prawnego ustroju, znajdującego się i znaczenie w udziale wszystkich ludów, spełnionym nie został, a którym otworzyłeś Najjaśn. Panie drogę do swobodnego porozumienia się Twych królestw i krajów, przyrzekając najłaskawiej uwzględnienie orzeczenia ich reprezentantów.

Zgromadzony obecnie na podstawie patentu z dnia 2. stycznia Sejm Twojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego ma silne przekonanie, że do porozumienia się i rozwoju prawdziwych swobód krajów, berłu Twojemu podległych, może jedynie prowadzić droga manifestem z dnia 20. września 1865 r. wskazana, a wolna od wszelkich form, ograniczających wypowiedzenie żądań reprezentacyi królestw i krajów koronnych.

Obawą więc przejąć nas musiało pismo ministeryalne z dnia 4. lutego, z którego zdaje się, jakoby rząd Twój Najjaśn. Panie postanowił szukać punktu ciężkości dla dalszego rozwoju konstytucyjnego państwa w instytucyach, potępionych biegiem wypadków, doświadczeniem wśród nich uzyskanem i prawnem poczuciem ludów Twoich przeważnej większości.

Wynikłości podjętych z Sejmem węgierskim rokowań względem przyszłego stosunku korony św. Szczepana do ogółu monarchyi, usuwają najważniejsze węzły budowy, która powstać miała na podwalinach ustawy o reprezentacyi państwa z dnia 26. lutego 1861 r.

W obec faktu takiej doniosłości i tak wielkiego politycznego i historycznego znaczenia, występują tylko tem jaskrawiej niestosowności rzeczonej ustawy, pomijającej uwzględnienie różnorodnych stosunków i prawowitego stanowiska pojedyńczych indywidualności historycznych, nienależących do węgierskiej części monarchii.

Jeżeli Najjaśniejszy Panie! dążności do urządzeń autonomicznych spólne są wielu krajom, berłu Twojemu podległym, to kraj nasz szczególne ma jeszcze powody, by przy nich obstawał.

Nie upłynęło jeszcze sto lat, jak kraj ten był organiczną częścią wielkiej politycznej całości. Przeszedłszy pod berło przodków Twoich Najmiłościwszy Panie! nie wyparł on się nigdy swej indywidualności narodowej; przy każdej owszem sposobności, jakiej i dziś nie pomija, podnosił głos swój w głębokiem poczuciu prawa i słuszności, dla uzyskania instytucyi zgodnych z tradycyami swojemi i potrzebami rozwijającemi się w miarę postępu odpowiednich stosunków. Nie tylko bowiem odrębność historycznych tradycyi, lecz niemniej odrębność potrzeb wynikających z jego wewnętrznych stosunków, zniewala go do wymagania samorządnych instytucyi.

Z tych to przyczyn kraj nasz powitał z otuchą dyplom październikowy, zastrzegł się przeciw ustawie lutowej, a wypowiedział najżywszą nadzieję, jaką w nim budziła nowa era, którą zwiastowały tej ustawy wstrzymanie i podana możność swobodnego porozumienia się pojedyńczych części Państwa względem przyszłego ustroju konstytucyjnego.

Dopóki kraj nasz, co do wewnętrznych urządzeń życia swego publicznego, nie ujrzy spełnionych prawowitych owych życzeń i nadziei, dopóty nie zamieszka spokojność w umysłach jego mieszkańców, ani zadowolnienie, będące najsilniejszym filarem potęgi państw i społeczeństw.

Silną i potężną pragniemy widzieć monarchyę Twoją Najjaś. Panie! z której losami losy się nasze złączyły. Wszakże głęboko przekonani jesteśmy, że pomyślność i potęga tejże monarchyi i najdostojniejszej Twojej dynastyi zawisła od takiego ustroju państwa, któryby odstąpiwszy stanowczo od systemu gnębiącego żywotność pojedyńczych ludów, zbezwładniającego ich siły moralne i materyalne, zapewniał obok wolności osobistej, wolność historycznych indywidualności narodowych, wspólnym węzłem państwowym pod dostojną Twoją dynastyą połączonych.

Najmiłościwszy Cesarzu i Królu! szlachetnym uczuciem sprawiedliwości wiedziony, raczyłeś polecić, aby odstąpiono od ustaw niezgodnych z historycznemi prawami i tradycyami krajów korony węgierskiej. Inne jednak kraje w Tobie pokładają nadzieję, i one widzą w konstytucyi lutowej zatarcie swego historycznego poczucia prawnego, swej odrębnej indywidualności, widzą niemożność dojścia na drodze przez nią wskazanej do uwzględnienia ich odrębnych stosunków i zaspokojenia właściwych im potrzeb.

Wszakże ustawa lutowa o reprezentacyi państwa, obejmująca całość monarchii, gdy w znacznej części usuniętą została, nie może nawet być uważana za obowiązującą. Tem samem więc uchwały Rady państwa obecnie zwołanej, ani według pisanych ustaw, ani też według życzeń przeważnej części ludów, berłu Twojemu Najjaśn. Panie! podległych, nie mogą być uważane za konstytucyjne, stanowcze, ani jako objaw woli wiernych Twoich ludów.

Pomimo to przystępujemy na wezwanie Twoje Najjaśn. Panie! do wyboru delegacyi, na dowód, iż żadnemu usiłowaniu zmierzającemu ku porozumieniu się, celem uporządkowania wewnętrznych stosunków monarchii, przeszkody stawiać nie chcemy.

Wszakże wierni historycznym naszym tradycyom, pomni orzeczeń przeszłego Sejmu, zanosimy w tej ważnej dla państwa jak i dla kraju naszego chwili najpokorniejszą prośbę do Ciebie Najmił. Panie! abyś przy nastąpić mającej organizacyi państwa nie dozwolił naruszyć historyczno-narodowej naszej indywidualności i nadwerężyć wypływającego z niej prawa stanowienia jedynie w swym Sejmie krajowym o sprawach krajowych, wskazanych samą istotą tej indywidualności.

Ufni Najjaś. Panie! w szlachetne Twoje chęci i wszechstronnie sprawiedliwe zamiary, wołamy w uczuciu niezachwianej wierności: oby Bóg Ciebie, Najmiłościwszy Cesarzu i Królu nasz, ochraniał i błogosławił!

Z sejmów krajowych.

Najwyższy patent rozwiązujący sejm czeski i nakazujący nowe wybory, o którym w wczorajszym telegramie donosiliśmy, według „Gazety wiedeńskiej“ opiewa jak następuje:

My Franciszek Józef Pierwszy itd. itd. itd. Przez Namiestnika królestwa Naszego czeskiego podane Nam zostało do wiadomości postanowienie sejmu z dnia 25go b. m.

Uczucia wierności i przywiązania do Naszej osoby i do domu Naszego, które i przy tej sposobności ponowny wyraz znalazły, drogie zawsze były ojcowskiemu sercu Naszemu, jako wierny odgłos znanych Nam uczuć ludu czeskiego.

Zajęci przedewszystkiem podniesieniem pomyślności wszystkich części państwa Naszego, i mocne mając postanowienie wspierania go w usiłowaniu ku wolnemu wewnętrznemu rozwojowi, uważamy obecnie jako pierwszy i najważniejszy monarszy Nasz obowiązek, doprowadzenie uregulowania konstytucyjnych stosunków całej monarchyi do spiesznego i pomyślnego końca.

Sejm sam wyraża przekonanie o potrzebie i nagłości tego zadania. Lecz gdy w większości swej powziął postanowienie, które, gdybyśmy mu Nasze przyzwolenie udzielili, cel ten udaremniéby musiało, przeto widzimy się spowodowani odwołać się raz jeszcze do ludności królestwa Naszego czeskiego, i rozporządzamy:

1. Sejm królestwa Naszego czeskiego, w zastosowaniu §. 10. ordynacyi krajowej, rozwiązany być ma i natychmiast nowe wybory zarządzone być mają.

2. Zastrzegamy sobie oznaczenie czasu dla zwołania nowego sejmu.

Dan w stołecznem i rezydencyonalnem mieście Naszem Wiedeń, dnia 26. lutego 1867, panowania Naszego 19tym roku.

Franciszek Józef m. p.

Beust, m. p. Komers, m. p. Wüllerstorf. m. p.
John, fml. m. p.

Z najwyższego polecenia
Bernard Meyer m. p.

Czerniowce, 26. lutego. Do wydziału krajowego wybrani zostali: z grupy większych właścicieli ziemskich Ferro, jako zastępca Simonowicz. Z grupy miast i izby handlowej Alt, jako zastępca Dr. Pompe, z grupy gmin wiejskich naczelnik powiatowy Wojnarowicz, jako zastępca Iline, z całej izby Styrcza, jako zastępca Dr Fechner.

Baron Alexander Wassilko mianowany został członkiem izby panów.

Wiedeń, 26. lutego. Na dzisiejszem posiedzeniu Sejmu niższo-austryackiego odczytano relacyę wydziału, względem przepisów o uzupełnieniu armii. Wydział proponuje sejmowi wystosowanie bezpośredniego adresu do Jego Cesarskiej Mości z prożbą o najłaskawsze zasystowanie rozporządzenia cesarskiego z dnia 28. grudnia 1866 r., żeby przeprowadzenie nowej organizacyi siły zbrojnej na drodze konstytucyjnej nastąpić mogło.

Wydział odwołuje się do zasystowania tegoż rozporządzenia na Węgrzech. „Niechaj, mówi adres“ radzie państwa czynione będą propozycye ze strony rządu względem nowej organizacyi siły zbrojnej.

Wniosek wydziału jednomyślnie przyjęty został. Następnie odbyły się wybory zastępców do wydziału krajowego. Wybrani zostali pp. Thomas, Bauer, Springer, Lenz, Trotter, poczem posiedzenie zamknięte i do czwartku odroczone zostało.

Praga, 26. lutego. Herbst i inni protestują przeciwko porządkowi wczorajszego głosowania, gdyż wniosek większości nie był jak marszałek twierdzi, odraczającym wybory, ale raczej odmawiającym. Książe Karo Schwarzenberg zapowiada kontraprotestacyę na zasadzie paragrafu 74, regulaminu sejmowego, Rieger i inni wnieśli jako przedmiot naglący, wybór komisyi do obradowania nad sprawą wynagrodzenia szkód wojennych. Wniosek ten przyjęty został.

Na dyrektorów banku hypotecznego wybrani zostali: Komers, Limbek, Volkett, Dotzauer, Klaudy i Urbanek.

Zagrzeb, 26. lutego. Dziś otwarta została generalna kongregacya komitetu zagrzebskiego. Nadżupan Kukuliewic przy otwarciu kogregacyi wskazał na trudne obecne położenie, dodał, że naród kroacki nie zginie dopóki żyje zbrojno na południu.

Generalna kongregacya postanowiła wystósować do Jego Cesarskiej Mości przedstawienie z prożbą o zasystowanie rozporządzenia, względem uzupełnienia armii i o zwołanie sejmu. Nastepnie postanowiono oświadczyć w najwyższem miejscu, iż komitat trzymać się będzie niezachwianie artykułu 42 sejmu krajowego z roku 1861 i prosić Jego Cesarską Mość o zaprowadzenie całości trójjednego królestwa. W końcu postanowiono ogłosić zdrajcą kraju każdego coby część jaką trójjednego królestwa od niego odłączyć chciał. Wszystkie wnioski po żwawej rozprawie jednomyślnie przyjęte zostały.

Berno, 26. lutego. Wniosek Prażaka, żeby w drugiej kadencyi sejmu krajowego §. 54, ordynacyi wyborczej prostą większością zmieniony być mógł, po długich rozprawach przyjęty został 57 głosami przeciwko 37. Również przyjęto wniosek względem wystósowania do Jego Cesarskiej Mości adresu z prożbą o zatwierdzenie odnośnego prawa.

Jutro nastąpi relacya wydziału, względem mesażu rządowego. Większość wydziału wnosi wystósowanie adresu i wybory do rady państwa, mniejszość proste wybory bez adresu.

„Sürgöny“ zamieścił adres dziękczynny miasta Debreczynu do Jego Ces. Mości.

„Peszteński Lloyd“ prostuje doniesienie jednego dziennika wiedeńskiego, iż węgierski minister skarbu zezwolił na wypuszczenie w dzierżawę monopolu tytuniu w ten sposób, iż akta sprawy tej dotyczące wprawdzie doręczone już zostały węgierskiemu ministrowi skarbu, kwestya ta jednak na węgierskiej radzie ministrów dotąd rozbierana nie była.

„Lloydowi“ donoszą, iż uwięzieni Fiumanie na wolność wypuszczeni zostali.

Pierwsze posiedzenie parlamentu północno-niemieckiego w poniedziałek, trwało niespełna dwie godziny. Naprzód przystąpiono do ułożenia regulaminu i uchwalono wniosek hr. Schwerina, aby przyjąć regulamin pruskiej Izby deputowanych. Izba podzieliła się następnie na sekcye. Hr. Bismark złożył pismo gabinetowe mianujące komisarzy rządowych pruskich do Izby, z dodaniem, że innym rządom służy prawo wyznaczenia swoich komisarzy. Ponieważ z Izby usunięta była mownica, dla zrobienia miejsca, jak twierdził hr. Bismark, przeto Izba zażądała ustawienia jej. Drugie posiedzenie dzisiaj. Król zaprosił członków parlamentu na obiad, żądając, aby się grupowali podług prowincyi i krajów, dla tem łatwiejszego przedstawienia się. Stronnictwa starych liberalistów i rządowe, czyli konserwatywne, domagać się będą, aby projekt konstytucyi związkowej nie przechodził przez komisyę, lecz wprost wniesionym został do Izby, co znaczy zamiar uchwalenia jej ryczałtowo. Ponieważ jednak w konstytucyi tej naznaczony jest trzechletni budżet wojskowy, przeto punkt ten może ulegnie zmianie, jak się tego domagają staroliberały, w ten sposób, iż tym razem wyjątkowo budżet trzechletni ma być uchwalony, zastrzegając atoli parlamentowi prawo uchwalania go nadal corocznie.

„Russische Correspondenz“, o której sądzą, iż często do półurzędowych komunikacyi używana bywa, wyraża się z wielką pochwałą o mowie Cesarza Napoleona, zwłaszcza o ustępie odnoszącym się do sprawy wschodniej. Powiada ona: Ważny ten ustęp mowy cesarskiej zdaje się potwierdzać wiadomości o zgodzie między Austryą, Francyą i Rosyą w sprawie wschodniej. Miejmy nadzieję, że zgoda ta rzeczywiście istnieje, w czem upatrywać będziemy zwycięztwa idei, w której obronie zawsze występywaliśmy. Polityka Rosyi była zawsze ta sama. Od początku ruchu oświadczyliśmy, iż nie pragniemy ani zdobyczy, ani powiększenia się, że sympatye nasze do ludów walczących za prawa swe polityczne, cywilne i religijne są zupełnie bezinteresowne. Rosya pozostaje wierną temu uczuciu. Związek z Francyą i z Austryą byłby dla niej za drogo okupiony, gdyby w programie tym, dotąd konsekwentnie utrzymanym, chociażby najmniejszą drobnostkę zmienić miała. „Russische Correspondenz“ w końcu swego artykułu powątpiewa, żeby wspólne starania wielkich mocarstw do-

prowadziły poprawę losu chrześcian w Turcyi, gdyż reformy, jakieby w tym celu przez rząd rosyjski zaprowadzone być musiały, sprzeciwiają się dogmatom religijnym, obyczajom i przesądom muzułmańskiej ludności.

Izba deputowanych w Londynie uchwaliła i w drugim odczycie przedłużyć zawieszenie ustawy wolności osób i mieszkań w Irlandyi, które obowiązywało do 26. lutego.

Na posiedzeniu izby niższej z dnia 25go lutego D'Israeli cofnął rezolucyę swoją względem głosów większości. i zaproponował cztery nowe kategorye uprawnionych do głosowania; proponował zarazem nowy podział okręgów wyborczych. Bright i Lowe mówili przeciwko tym wnioskom.

Pozycya gabinetu lorda Derby stała się nader niepewna. jeżeli gabinet ten nie wystąpi z lepszym planem reformy parlamentu.

W Paryżu dnia 24go b. m. jako w rocznicę ogłoszenia rzeczypospolitej, kolumnę lipcową uwieńczono w nocy nieśmiertelnikami. O godzinie 8mej zrana policya pojawiła się na placu bastylii. i kwiaty zostały uprzątnięte. Wieczorem obchodzono uroczystość tego dnia w rozmaitych restauracyach, kilkuset zamówionemi ucztami, każda na dziewietnaście osób. Liczba dziewietnaście jest we Francyi uprzywilejowaną, policya bowiem dopiero wtedy wdawać się może, gdy jest zgromadzonych dwadzieścia osób. Mnóstwo podobnych uczt odbyło się przed południem.

Włoska eskadra, która się właśnie teraz uzbraja, gotowa ma być w końcu lutego do wypłynięcia na wody greckie i tureckie, i składać się będzie z dwóch pancerników i pięciu innych statków. „Gazette di Firenze" donosi, że uzbrojenie eskadry na śródziemnem morzu, która stać będzie pod komendą kontradmirała Ribotego, nastąpiło w porozumieniu z Austryą, Francyą i Rosyą w obec niepokojącego stanu kwestyi wschodniej. „Corriere italiano" dodaje, iż w Konstantynopolu, w Smyrnie i nad Bosforem mają największe obawy z powodu fanatyzmu religijnego tureckiego, z upragnieniem oczekują tam przybycia statków europejskich dla obrony życia i własności chrześcian.

Z Madrytu donoszą pod dniem 21. lutego, iż dymisya jenerał-kapitana Pezuela przyjęta została, i że tenże obejmie dowództwo Hallebardierów. I minister sprawiedliwości, jak Pezuela umiarkowany absolutysta i reakcyonista. złożył tekę swoją. Redaktorowie tajnych dzienników Revolucion, Alerta i Relampago mieli się ratować ucieczką.

Porta miała rozesłać okólnik, którego myśli podaje jedno z litografowanych pism w następujących słowach:

„Porta, która jak mniema, doszła w swoich ustępstwach malkontentom do najdalszych granic możebności, nie ma zamiaru posuwać takowych dalej jeszcze; przekonana jest bowiem, że dalsze ustępstwa posłużyłyby jedynie do zwiekszenia jeszcze wymagań. Obecna chwila najmniej jest właściwą do czynienia zadosyć naleganiom państw, choćby nawet usprawiedliwionym; byłoby to bowiem uznać żądania, za któremi nie przemawia prawo ani nawet słuszność. Uznanie to podkopałoby podstawy państwa tureckiego. Porta czuje się dość silną, aby pokonać bunty przeciw niej wybuchłe i żąda jedynie od państw opiekuńczych, aby jej samej dozwolono przytłumić zamieszki już wynikłe lub mogące się pojawić. Nie może Porta dzielić mniemania, jakoby powstanie kreteńskie mogło zagrażać pokojowi europejskiemu, jeśliby z pewnych stron nie dawano mu poparcia w sposób niedający się wytłumaczyć. Stosunki anormalne w skutku tej pomocy wynikłe, ustałyby natychmiast, gdyby słusznemu jej pod tym względem żądaniu uczyniono zadosyć. Porta domaga się tego samego prawa w sprawie Kandyi i Księstw Naddunajskich, jakie Rosya mniemała posiadać wobec kwestyi polskiej. Również i rząd turecki chce uważać zamieszki kandyjskie za sprawę czysto wewnętrzną, i nie może warunkom traktatu paryskiego przyznawać takie tłumaczenie, jakie mu już dają. Rząd turecki zawsze sumiennie dopełniał zobowiązań traktatu paryskiego, jak i tych, które mu przepisywał wzgląd na dobrze zrozumiany interes swoich poddanych i wazalów pod jego opieką zostających. Powodując się temi zapatrywaniami, Porta z spokojnem sumieniem może uchylić się od odpowiedzialności za przyszłe wypadki, i złożyć ją na tych, którzy pod pozorem przyjaźni uganiają się za celami politycznemi zagrażającemi pokojowi Europy."

Kronika.

Pożar.) Dn. 10. b. m. spalił się w Winnikach pod Lwowem dom włościański i pasieka; szkoda wynosi 200 do 300 złr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Zemsta. Oryszka Kudryk z Kamionki wołoskiej pod Rawą, 29 lat licząca, córka włościanina, stanu wolnego, posprzeczawszy się na weselu w dn. 26. listopada 1866 z Iwanem Strakiem synem włościanina i przez tegoż wybita, oddaliła się z pogróżką. Za chwilę wybuchł ogień w zagrodzie Straka, i spaliła się stodoła ze zbożem i stajnia z dwoma krowami. Padło podejrzenie na Oryszkę Kudryk, a nawet odkryto ślady prowadzące z miejsca pożaru do jej mieszkania. Ujęta, wypierała się z początku, lecz poźniej przyznała się do winy. wymawiając się, że była wówczas pijaną. Na rozprawie ostatecznej w dn. 25. lutego b. r. skazana na pięć lat ciężkiego więzienia (prokuratorya proponowała 10 lat) przyjęła wyrok. (Prezyd. radzca sądu kraj. p. Mogielnicki, oskarżyciel zastępca prok. pań. p. Lewicki, obrońca Dr. Hilbricht).

(Odkrycie pokładów antracytu.) Około m. Taganrogu, w odległości 35 wiorst od tegoż, odkryto niedawno pokłady antracytu (węgla kamiennego) dobrego gatunku. W samym Taganrogu, na głębokości 45 sążni, nie natrafiono na ślady węgla kamiennego i nie przebito warstw napływowej i wapiennej. Exploatacya nowych pokładów czyni nadzieję, że cena węgla nad morzem Czarnem i Azowskiem znacznie się zniży.

Sprawozdanie Wydziału krajowego z zarządu fundacyi stypendyjnej Jana Żurakowskiego za rok 1866.

A. Przychody.

	gotówka. zł.	c.	efekta. zł.	c.
1) Odsetki od obligacyi i kapitałów	2988	12½		
2) Wpływy zwrotów . . .	45	—		
Suma dochodów . .	3034	12½		
do tego pierwotny zapas kasowy	2552	30½	160.800	—
Razem . . .	5586	43	106.800	—

B. Wydatki.

	gotówka. zł.	c.	efekta. zł.	c.
1) Wypłata stypendyów . .	4410	—	—	—
2) Podatek dochodowy . . .	171	44	—	—
3) Rozmaite inne	12	30	—	—
Suma wydatków . .	4593	74	—	—
Do tego ostateczny zapas kasowy	992	69	106.800	—
Razem jak wyżej .	5586	43	106.800	—
Porównywując zapas ostateczny .	992	69	106.800	—
z zapasem pierwotnym	2552	30½	106.800	—
okazuje się ubytek	1559	61½		

z powodu uskutecznionych wypłat zaległych stypendyów.

Lwów, dnia 15. lutego 1867.

Sprawozdanie wydziału krajowego z zarządu fundacyi stypendyjnej Agenora hr. Gołuchowskiego za rok 1866

A. Przychody.

	gotówka		efekta	
1) zwrócone po przepisaniu galicyjskie listy zastawne .			17.000 złr.	— c.
2) odsetki od obligacyi i kapitałów . . .	380 złr.	— c.		
Suma dochodów	380 „	— „	17.000 „	— „
do tego pierwotny zapas kasowy . .	847 „	95½ „	1039 „	14 „
Razem .	1227 „	95½ „	18.039 „	14 „

B. Wydatki.

	gotówka		efekta	
	złr.	c.	złr.	c.
1) Wypłata stypendyów	700 złr.	— c.		
2) Rozmaite	5 „	70 „		
Suma wydatków .	705 „	70 „		
do tego zapas ostateczny	522 „	25½ „	18.039 „	14 „
Razem jak wyżej .	1227 „	95½ „	18.039 „	14 „
Porównywając zapas ostateczny	522 „	25½ „	18.039 „	14 „
z zapasem pierwotnym	847 „	95½ „	1039 „	14 „
okazuje się ubytek	325 „	70 „		

pozostały z powodu wypłat zaległych stypendyów i z powodu przeprowadzonej ku końcu roku wymiany obligów indemnizacyjnych na listy zastawne: — zaś przyrost . . . . . 17.000 złr. — c. z powodu zwrotu galicyjskich listów zastawnych po dokonanem na rzecz pomienionej fundacyi winkulowaniu.

Wydział krajowy zarządza jednocześnie zakupienie obligacyi pożyczki krajowej w imiennej wartości 420 złr. austr. na pomnożenie kapitału zarodowego i podaje ten wynik zarządu fundacyi w skutek postanowień listu fundacyjnego z dnia 21. maja 1861 do wiadomości powszechnej.

We Lwowie dnia 15. lutego 1867 r.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W I. połowie b. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Rozdół		Żydaczów		Mikołajów		Wojniłów		Bukaczowce	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
Mec pszenicy	5	.	4	.	5	.	4	.	4	.
„ żyta	3	.	2	80	3	10	2	50	2	50
„ jęczmienia . . .	1	60	2	.	2	15	2	20	2	20
„ owsa	1	.	1	.	1	.	1	.	1	.
„ hreczki	2	60	2	20	2	50	.	.	.	.
„ kukurudzy . . .	.	.	3	.	3	.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	1	20	1	40	1	10	1	.	1	.
Cetnar siana	1	.	1	.	.	60	.	60	.	60
„ wełny . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	8	.	7	.	4	.	4	.	4	.
„ „ miękkiego	5	.	6	.	3	50	3	.	3	.
Funt mięsa wołowego	.	8	.	8	.	10	.	10	.	8
Mas okowity	.	80	.	88	.	60	.	45	.	45

(Miejsce targu: walutą austryacka)

(Bezpośrednia komunikacya pomiędzy Czerniowcami, Warszawą, Dynaburgiem, Rygą i Petersburgiem). „Bukowina" donosi: Temi dniami odbywały się w Czerniowcach konferencye pomiędzy reprezentantami wielkiej rosyjskiej kompanii kolei żelaznych, kolei Karola Ludwika i kolei lwowsko-czerniowieckiej, w sprawie otwarcia komunikacyi pomiędzy Rosyą połudnową a północną. Najrótksza droga jest na Granicę, Lwów, Czerniowce. Poped do tych konferencyi dał jeneralny dyrektor kolei lwowsko-czerniowieckiej p. Ofenheim; w obradach brali udział: dyrektor kompanii rosyjskiej Feldmann, który głównie przyczynił się do tego, że sprawa ze strony rosyjskiej pomyślnie załatwiona została, reprezentant kolei warszawsko-wiedeńskiej, sekretarz jeneralny Jacobi i dyrektor komercyalny kolei lwowsko-czerniowieckiej p. Barach Rappaport. Przeszkody z powodu manipulacyi celnej usunięto szczęśliwie a tak komunikacya kolejowa pomiędzy Rosyą północną a południową przechodzić będzie teraz przez terytoryum austryackie.

(Jarmark kijowski). Gazeta „Birż. Wied." pisze z Kijowa: W ostatnich pięciu latach jarmark tutejszy, na Trzy Króle, znacznie się zmniejszył, tak pod względem przywozu towarów i obrotów pieniężnych, jako też liczby przyjezdnych osób. Co rok daje się słyszeć narzekanie kupców na upadek handlu. Niektóre znaczniejsze domy handlowe, od dawna mające swe magazyny w czasie jarmarku i znaczny w nich odbyt, zaprzestały w ostatnich latach zjeżdżać do Kijowa. Za przyczynę takiego upadku jarmarku, miejscowe pisma publiczne, podług twierdzenia handlujących, podają brak kupujących. Wiadomo, że jarmark tutejszy był dawniej terminem zawierania kontraktów o kupno i sprzedaż dóbr, a handel towarów był rzeczą podrzędną, dodatkową. Z zmianą okoliczności, kontrakty zmieniły się na jarmark. Zresztą przed ostatniemi laty zjazd obywateli z gubernii kijowskiej i z sąsiednich okolic był nie mały. Jakkolwiek zawieranie kontraktów o sprzedaż i kupno dóbr w tym terminie stało się nieobowiązującem, atoli nawyknienie i czas podtrzymywały dawny zwyczaj; wszelkie ważniejsze operacye majątkowe, zakupy pszenicy, cukru, okowity i t. p. wypłaty długów — odbywały się w czasie jarmarku. Obecnie podobne operacye po większej części odbywają się na miejscu. Potrzebujący pieniędzy właściciele ziemscy, nie czekając kontraktów, starają się zbywać swe produkta, a usłużni kapitaliści (żydzi) gotowi są zawsze korzystnie je nabywać, dając pieniądze na kilka lat naprzód. Dla tego to obywateli ziemskich prawie nie widać teraz na jarmarku, a większość przyjezdnych stanowią żydzi. Przy końcu stycznia, właśnie w czasie największego dawniej ruchu jarmarcznego, widzimy go mało w domu kontraktowym i w sklepach, przyjezdnych jest nie wiele, a domy na Podolu stoją pustkami.

Ostatnia poczta.

Londyn, 26. lutego. D'Israeli cofa rezolucye odnoszące się do reformy i przyrzeka wnieść bil reformy w dn. 7. marca. Gladstone wyraża z tego powodu swoje zadowolenie.

Florencya, 27. lutego. Hr. de Launay udaje się do Petersburga dla doręczenia pisma, którem odwołany został, i pojedzie następnie jako poseł do Berlina.

Garibaldi za przybyciem swojem do Wenecyi z wielkim zapałem przyjęty został.

Nowy York, 26. lutego. Izba reprezentantów przyjęła rezolucyę przywracającą podatek na bawełnę.

Veracruz, 13. lutego. Po wzięciu Zakateki Juarez przez jenerała Miramon pod San Louis Potosi pobity został.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 28. lutego.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
	'''				
7. god. zrana	324.49	— 1.3	82.6	zach. sł.	10
2. god po poł.	325.80	— 3.3	83.0	pół.-z. „	6
10.god.wiecz.	326 79	— 8.5	75.5	„ „	0

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 28. lutego.

Hotel George: PP. Hr. Dzieduszycki Alex., z Izydorówki. — Przezdziecki Miecz. i Zawadzki Michał, z Rosyi.

Hotel europejski: Br. Heydel Erazm Kał., z Berymian.— Kozicki Mar., z Skowiatyna. — Zubr Jan, z Żółtaniec. — Podwiński Leon, c. k. przeł. pow., z Bełza.

Hotel Langa: Br. Brunicki Józef, z Brzeznicy.

Hotel Krakowski: Orłowski Michał, z Wołynia. — Szeptycki Jan, z Przyłbicy. — Jordan-Stojowski Stan., z Tarnowa.— Wartanowicz Kaj., z Głuszkowa.

Hotel Mansch: Schmidt Fryd., z Dąbrowicy.

Pod Nr. 514$^{4}/_{4}$: Hr. Dunin Borkowski Stan., z Uhrynowa. — Br. Magdeburg Karol, c. k. pułkownik, z Wiednia.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 28. lutego.

PP. Ks. Woroniecki Franc., do Brodów. — Hr. Dzieduszycki Stan., do Gwoździca. — Horodyski Rud., do Wasylkowiec. — Sebenitz-Stecher Jan, do Turynki. — Szymanowski Franc., do Bobiatyna. — Wróblewski Wład., do Czortkowa.— C. k. przełożeni powiatowi: Kalitowski Antoni, do Tarnowa. — Pauli Adolf, do Buczacza i Przyciecki Wład., do Podburza. — Möser Ferd., c. k. major, do Drohowyża. — Mały Michał, c. k. pens. major, do Wołowego. — Myszkowski Lud., adw. kraj., do Jarosławia. — Issl Karol, c. k. podpor., do Drohobyczy. — Br. Błazowski Krz., do Jazłowca. — Mierzejewski Lud., do Bełza. — Czajkowski Michał, do Żyrawy. — Rodakowski Leon, c. k. przeł. pow., do Jaworowa. — Studziński Leon, c. k. przeł. powiat, do Skałatu.

TEATR.

Dziś (przedst. polskie). Po raz drugi: „**Montioye**", dramat w 5 aktach Oktawa Feuillet, tłumaczony przez W. Zawadzkiego.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 28. lutego.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	92	5	99
Dukat cesarski	„	5	96	6	02
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	37	10	50
Rubel srebrny rosyjski	„	1	92	1	97
„ papierowy rosyjski	„	1	69	1	71
Talar pruski	„	1	87	1	90
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	75	13	75	88
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	78	93	79	68
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	70	75	71	50
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	71	52	72	35
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		221	—	223	33
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		184	58	186	67

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 26. lutego.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	72 30	72 50
od kwiet. do października po 5%	72 50	72 70
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77.75	78.25
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	82 40	82.80
Metaliki po 5%	62 30	62 50
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	150.—	150 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	149 —	150.—
Przez. do wyl. z r. 1854	79 75	80.25
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	90.—	90 20
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	93 50	93 75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	84 50	84.70
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50
B. Krajów koronnych.		
Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.		
Niższej Austryi	87.—	88.—
Czech	89.—	90.—
Węgier	73 25	73 75
Galicyi	70.75	71.55
Siedmiogrodu	70.—	70.50
Bukowiny	70.—	70.50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.50	99.75

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	763.—	765.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	194 —	194.20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	632.—	634.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	90 25	90.75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1665.—	1668.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	212 30	212.50
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	209 50	210.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	149 50	150.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	224.—	224.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	185.75	186.25
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	496.—	497.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	95.80	96.20
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.—	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5^1/_2$%	89.—	90.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102.—	103.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	99.50	100.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	94.25	94.50
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	99.50	100.—

5. Losy.

	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	132.25	132.50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	89.—	—.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	115.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	—.
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.50	27.50

		pien.	towar.
Esterhazego	po 40 zł. m. k.	85.—	95.—
Salma	„ 40 „ „	30.50	31.50
Palfiego	„ 40 „ „	26.—	27.—
Clarego	„ 40 „ „	26.—	27.—
St. Genois	„ 40 „ „	24.—	25.—
Windischgrätza	20 „ „	18.—	19.—
Waldsteina	20 „ „	21.50	22.50
Keglevicha	„ 10 „ „	14.—	14.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa		12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	106 80	107.10
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	106 90	107.20
Hamburg za 100 M. B.	95.—	95 20
Londyn za 10 ft. szt.	127 40	128.90
Paryż za 100 fr.	50.90	50.80

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	6.01	6.02
detto. pełnej wagi	6.01	6.02
Korona	17 30	17.40
20frankówka	10.21	10.22
Rosyjski imperyał	10.45	10.50
Talar związkowy	1.88	1.89
Srebro	125.75	126.—
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł.	89$^{5}/_{10}$ c.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 28. lutego.

	złr.	kr.
5% Metaliki	61	50
5% pożyczka narodowa	72	10
Losy z 1860 roku	90	—
Akcye banku wiedeńskiego	755	—
„ „ kredytowego	192	70
Londyn, 10 funtów szterlingów	127	40
Srebro	125	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	99

DZIENNIK URZĘDOWY.

(335) **Licitations-Ankündigung.** (2)

Nro. 913. Das in Olszanica, Złoczower Kreises, sub CNr. 61 gelegene vormalige Lieutenantsquartier, bestehend aus 4 Zimmern, einer Küche, einem Stall auf 4 Pferde, einem Keller und einem Hofraum, wird mit Einschluß des Baugrundes von beiläufig 183 Quadr. Klaftern bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Brody am 18. März 1867 im öffentlichen Licitationswege an den Meistbietenden veräußert werden.

Der Fiscalpreis beträgt 959 fl. 43 kr., das 10% Vadium 96 fl. öst. W.

Schriftliche Offerten werden nur bis 9 Uhr Vormittags am 18. März 1867 angenommen.

Die näheren Bedingungen können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Brody eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Brody, am 18. Februar 1867.

(331) **Edikt.** (2)

Nr. 3355. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird hiemit den dem Wohnorte nach unbekannten Ludwig Szawłowski und Franz v. Abgarowicz bekannt gegeben, daß über die wechselrechtliche Mandatsklage des Wolf Weiser de praes. 22. Februar 1867 Z. 3355 gegen dieselben mit Beschluß vom Heutigen die Tagfahrt zur mündlichen Verhandlung nach Wechselrecht auf den 19ten März 1867 — 10 Uhr Vormittags hiergerichts bestimmt und dieser Klagebescheid dem unter einem bestellten Kurator Hrn. Advocaten Dr. Kwiatkowski mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Maciejowski zugestellt wurde.

Stanislau, am 23. Februar 1867.

(270) **Edykt.** (2)

Nro. 17650. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w skutek odezwy c. k. sądu krajowego w Wiedniu z dnia 22. sierpnia 1865 do l. 55472 i prożby dyrekcyi pierwszej austryackiej kasy oszczędności w Wiedniu de praes. 23. grudnia 1865 do l. 18208 po bezskutecznem spełznięciu dwoch terminów licytacyjnych odnośnie do t. s. uchwały z dnia 17. sierpnia 1866 do l. 18208-65 egzekucyjna sprzedaż dóbr Ustyanowa górna i dolna, do Hieronima Pożakowskiego, Emila Choroszczakowskiego i Apolinara Choroszczakowskiego należących, w obwodzie Sanockim położonych, przez c. k. sąd krajowy w Wiedniu pod dniem 22. sierpnia 1865 do l. 55772 celem zaspokojenia resztującej pretensyi w kwocie 23.625 zł. w. a. wraz z 5% procentami od 4. grudnia 1862 bieżącemi i kosztami egzekucyjnemi przez dyrekcyę pierwszej kasy oszczędności w Wiedniu przeciw Julii z Pożakowskich Choroszczakowskiej i Hieronimowi Pożakowskiemu wygranej — w tutejszym c. k. sądzie obwodowym w jednym terminie t. j. dnia 6. maja 1867 o godzinie 10tej przed południem odbędzie się.

Przy tym terminie będzie cena szacunkowa w ilości 57.510 złr. 20 kr. m. k. czyli 60.385 zł. 85 c. w. a. wywołaną, gdyby ale tej wartości nikt z kupujących nie ofiarował, to natenczas dobra te niżej ceny tej, jednakże nie niżej jak za summę 30.000 zł. w. a. sprzedanemi będą. Wadyum wynosi 3000 zł. w. a.

Reszta warunków licytacyjnych i dotyczące akta wolno jest w tutejszej registraturze przejrzeć.

O czem wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, z miejsca pobytu zaś niewiadomych wierzycieli, jako to: Alexander Feketter de Galantha, Seweryna Riedel zamężna Kurzweil, jako też i wszyscy wierzyciele hypoteczni, którzy po 27mym kwietnia 1865 z swemi prawami do tabuli weszli, lub którym albo wcale nie albo niedość wcześnie z jakiejkolwiek bądź przyczyny niniejsza uchwała doręczoną być by nie mogła, przez edykta zawiadamiają się z tym dodatkiem że do zastępywania i czuwania nad ich prawami tutejszy adwokat krajowy p. Dr. Reger z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Mochnackiego ustanowionym został.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 31. stycznia 1867.

(332) **Edykt.** (2)

Nro. 3056. Stanisławowski sąd obwodowy uwiadamia niniejszem p. Jana Kałmuckiego, że przeciw niemu na dniu dzisiejszym do l. 3056 nakaz zapłaty summy wekslowej 2250 zł. w. a. z p. n. na rzecz Samuela Axelrad wydany został.

Gdy miejsce pobytu p. Jana Kałmuckiego niewiadome, przeto tenże sąd temuż ustanowił adwokata pana Dra. Maramorosza ze substytucyą adwokata pana Dra. Kwiatkowskiego za kuratora.

Stanisławów, dnia 20. lutego 1867.

(262) **Edict.** (3)

Nro. 6839. Von dem Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekanten Schame Langenas hiemit bekannt gemacht, daß wider ihn Golde Nuki, Geschäftsfrau in Lemberg, unterm 5. Februar 1867 Z. 6839 ein Gesuch um Erlassung der Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 200 fl. öst. W. überreicht hat, worüber gleichzeitig die Zahlungsauflage erlassen wird.

Da der Wohnort des belangten Schame Langenas nicht bekannt ist, so wird demselben auf seine Gefahr und Kosten der Hr. Landesadvocat Dr. Hönigsmann mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Blumenfeld zum Curator bestellt, dem Ersteren die obige Zahlungsauflage zugestellt, und hievon Schame Langenas mit vorstehendem Edicte verständigt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 6. Februar 1867.

(309) **Kundmachung.** (3)

Nro. 124. Vom k. k. Bezirksamte als Gericht wird hiemit bekannt gemacht, daß in Sachen des Kisil Reiter wider Jorma Goldhirsch pto. 625 fl. öst. W. s. N. G. zur executiven Veräußerung der zu Krzywcze sub CNr. 81 liegenden Realität der Termin auf den 19. März, 2. April und im Mißlingungsfalle 16. April 1867, jedesmal um 9 Uhr Vormittags bestimmt wird, mit dem, daß an dem letzten Termine diese Realität auch unter dem Schätzungswerthe verkauft werden wird.

An Vadium haben die Kauflustigen zu Händen der Licitationscommission 50 fl. öst. W. zu erlegen.

Der Schätzungsact und die Licitationsbedingungen können in der h. g. Registratur eingesehen oder in Abschrift erhoben werden.

Mielnica, am 15. Jänner 1867.

(325) **Kundmachung.** (2)

Nr. 502 ad 4. Abth. Zur Sicherstellung der Verfrachtung von militär ärarischen Gütern für Galizien und die Bukowina auf die Zeit vom 1. Mai bis Ende Dezember 1867 wird in Gemäßheit des hohen Kriegsministerial-Rescripts vom 6ten d. Mts. Abtheilung 13 Nr. 266 hiemit die Offertsverhandlung ausgeschrieben.

Die Bedingungen unter welchen diese Verfrachtung von den Unternehmungslustigen zu besorgen sein wird, können bei der Kanzlei-Direction des General-Commando in Lemberg, — bei den Handels- und Gewerbe-Kammern in Lemberg, Krakau, Brody und Czernowitz, bei der Monturs-Commission in Jaroslau, bei dem Militär-Gestüts-Commando in Radautz, Militärhengstendepot in Drohowyże, Militär-Fuhrwesens-Materialien-Depot in Drohobycz, endlich bei allen hierländigen Militär-Verpflegs-Magazinen eingesehen werden.

Der Termin zur Einsendung der diesfälligen Offerte, worüber Alles Nähere in den Bedingungen enthalten ist, wird auf den 15. März l. J. 12 Uhr Mittags festgesetzt.

Vom k. k. General-Commando.

Lemberg, am 13. Februar 1867.

(357)

Kundmachung.

Nr. 7139. Seine k. k. Apostolische Majestät geruhten mit Allerhöchster Entschließung vom 31. v. M. die von dem galizischen Landtage beschlossene Landesumlage von Fünfzehn (15) Kreuzer für den Landesfond, und von Fünfzig Einem (51) Kreuzer für die Grundentlastungsfonde von jedem Gulden der directen Steuern mit Einschluß des Drittel-Zuschlages allergnädigst zu genehmigen.

Was hiemit im Grunde hohen Staatsministerial-Erlaßes vom 1. Februar d. Mts. Nr. 806-St. M. zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Bezüglich der vom 1. Jänner 1867 beginnenden Einhebung und Verrechnung dieser Steuerzuschläge, ferner der Einkommensteuer von jenen stehenden Bezügen, welche nach der Allerhöchsten Entschließung vom 25. November 1858 und der in Folge derselben erflossenen speziellen Bestimmungen (Verordnungsblatt des Finanzministeriums Nr. 62 ex 1858 und Nr. 18 ex 1859) die Befreiung von der Entrichtung der Landes- und Grundentlastungszuschläge nicht zukommt, werden die nöthigen Verfügungen getroffen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, den 21. Februar 1867.

---

(345) **Kundmachung.** (2)

Nro. 519-Pr. In Folge Finanz-Ministerial-Erlasses vom 13. Februar 1867 Z. 3036 wird der Verschleißpreis der echten Havannah-Cigarren: Damas und Galanes mit 9 fl. 50 kr. für 100 Stück und 10 kr. für 1 Stück vom 1. März 1867 angefangen festgesetzt.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 25. Februar 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 519-Pr. Z rozporządzenia c. k. Ministerstwa dochodów skarbowych z dnia 13. lutego b. r. do l. 3036, cena cygarów hawańskich tak zwanych „Damas“ i „Galanes“ podwyższoną została. Począwszy od 1. marca b. r. kosztuje bowiem 100 takich cygarów 9 zł. 50 c., pojedyńczo 10 c.

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 25. lutego 1867.

(329)

Kundmachung. (2)

Nro. 202. Die k. k. Befestigungs-Bau-Direction in Wien bringt zur öffentlichen Kenntniß, daß am 10. April 1867 V. M. 10 Uhr in der Befestigungs-Bau-Verwaltungs-Kanzlei (Getreidemarkt, Genie-Directions-Gebäude) eine commissionelle Offerten-Verhandlung abgehalten wird, deren Zweck ist, die zur Ausführung von 4 Lagerwerken um Wien, u. zw.: nächst Siebenhirten, am Johannisberge, am Laaerberge und auf der Höhe von Schwechat, nöthigen Werkmeisterarbeiten und Material-Lieferungen, dann Beistellung aller Erfordernisse sicherzustellen.

Zur Einreichung von Offerten für diesen Befestigungsbau sind nur solche Werkmeister, Industrielle und sonstige Unternehmer befähigt, welche der Befestigungs-Bau-Direction die vollkommenste Sicherheit gewährleisten; daher jeder Offerent sich mit einem im Laufe dieses Jahres ausgestellten Certificate seiner Provinzial-Handels- und Gewerbekammer, über seine Verläßlichkeit und Solidität zur Uebernahme von großen Bau-Unternehmungen und Material-Lieferungen auszuweisen haben wird.

Auf einem 50 kr. Stempel ausgefertigt, müssen die Offerte wohlversiegelt am obigen Tage bis zur besagten Stunde bei der Befestigungs-Bau-Verwaltung gegen Empfangsbestätigung um so sicherer eingelangt sein, als später einlangende Offerte unberücksichtiget bleiben; ferner haben die Offerte den Vor- und Zunamen sammt Wohnort des Offerenten leserlich zu enthalten, dann den Anbot des Procent-Nachlasses auf die artikelweisen Contracts-Einheitspreise in Ziffern und Buchstaben klar und deutlich auszudrücken, auch muß dem Offerte der Betrag des unten festgesetzten Vadiums im baren Gelde oder in k. k. Staats-Obligationen, diese auf den vollen Geldwerth nach dem börsenmäßigen Tagescourse berechnet, beigeschlossen, und die Verpflichtung beigefügt sein, das Vadium im Erstehungsfalle auf den vollen Cautionsbetrag, nämlich auf das Doppelte des erlegten Vadiums zu erhöhen, endlich muß der Offerent ausdrücklich erklären, daß er sich den ihm bekannten und von ihm oder von seinem, sich durch eine legalisirte Vollmacht ausweisenden Machthaber unterfertigten allgemeinen und speciellen Bedingnissen und Preistarifen unterwerfe.

Der Anbot inhaltlich des Offertes hat zu lauten: entweder

1. Als General-Unternehmung zur Uebernahme aller Arbeiten sammt Materiale und Beistellung aller Erfordernisse auf allen 4 Werken, mit einem Vadium von 150.000 fl., oder
2. Zur Uebernahme aller Arbeiten sammt Materiale und aller Erfordernisse für ein einzelnes namentlich zu bezeichnendes Werk mit einem Vadium, u. zw. für das Werk nächst Siebenhirten von 25.000 fl., auf dem Johannisberge von 25.000 fl., auf dem Laaerberge von 75.000 fl. und auf der Höhe von Schwechat von 25.000 fl.

Obwieszczenie. (1)

Nro. 7139. Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z dnia 31. stycznia b. r. raczył najmiłościwiej zatwierdzić rozkład dodatków krajowych po Sześćdziesiąt i Sześć (66) centów od każdego złotego austryackiego podatków stałych z dodatkiem $^1/_3$ części przez Sejm królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z wielkiem księstwem Krakowem stale uchwalony, mianowicie po pietnaście (15) centów na fundusz krajowy, a po pięćdziesiąt jeden (51) centów na fundusze indemnizacyjne.

Co się niniejszem na mocy dekretu wysokiego Ministerstwa Stanu z 1. lutego Nr. 806 M. St. podaje do wiadomości powszechnej.

Co do rozpoczynającego się z dniem 1. stycznia 1867 poboru i obliczania tych dodatków podatkowych, jako też podatku dochodowego od takich płac stałych, którym podług najwyższego postanowienia z 25. listopada 1858 i wydanych skutkiem tegoż szczególnych postanowień (Dziennik rozporządzeń Ministerstwa Skarbu nr. 62 z r. 1858 i nr. 18 z r. 1859) nie przysłuża uwolnienie od opłaty dodatków krajowych i indemnizacyjnych, wydane będą potrzebne rozporządzenia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21. lutego 1867.

Vorbehalte, welche das Wesen des Contractsbestandes berühren, in das Offert aufzunehmen, ist nicht gestattet.

Auf Offerte, welche den vorangeführten Bedingungen nicht vollinhaltlich entsprechen, ebenso auf im telegraphischen Wege einlangende oder nachträglich überreichte Anbote, diese mögen wie immer beschaffen sein, wird keine Rücksicht genommen.

Alle näheren Contractsbedingnisse, die Planskizzen und die artikelweisen Arbeits- und Material-Lieferungs-Einheitspreise erliegen vom 20. März 1867 ab täglich von 10 Uhr Morgens bis 3 Uhr Nachmittags bei der obigen Befestigungs-Bau-Verwaltung den Concurrenten zur Einsicht, und können daselbst, der Gleichförmigkeit wegen, und zur Begegnung eines Formfehlers, Blanquette zur Ausfertigung von Offerten eingeholt werden.

K. K. Befestigungs-Bau-Direction.

Wien, am 18. Februar 1867.

Andreas Tunkler Ritt. v. Treuimfeld m. p.
Oberstlieutenant im Genie-Stabe.

Georg Alexich m. p.
k. k. Militär-Bau-Verwalter.

(333) **Edict.** (3)

Nro. 4706. Vom k. k. Bezirksgerichte Monasterzyska wird kundgemacht, daß über Ersuchschreiben des Stanislauer k. k. Kreisgerichtes vom 1. August 1866 Zahl 13040 zur Einbringung der dem Chaim Ilessel zuerkannten Wechselsumme von 150 fl. s. N. G. die executive Feilbietung der dem Schuldner Nechemie Diftler gehörigen, in Monasterzyska gelegenen, auf 800 fl. öst. W. gerichtlich abgeschätzten Realität in drei Terminen, und zwar am 14. März, 11. April und 9. Mai 1867, jedesmal um 11 Uhr Vormittags hiergerichts abgehalten und am letzten Termine auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden wird.

Die Licitationsbedingungen können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Monasterzyska, am 30. November 1866.

(317) **Edykt.** (3)

Nro. 2624. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie z miejsca pobytu niewiadomemu Dawidowi Erdmann wiadomo czyni, że przeciw jemu Ester Normand żyrataryuszka Leisora Schnabl pod dniem 12. lutego 1867 l. 2624 o zapłacenie 100 zł. prożbę o nakaz płatniczy wniesła, z powodu którego sąd pozwanemu tutejszego p. adwokata Dra. Maramorosza z zastępstwem p. adwokata Dra. Eminowicza jako kuratora mianował i termin do rozprawy na 2. kwietnia 1867 wyznaczył.

Upomina się zapozwanego, w należytym czasie osobiście stanąć, lub potrzebne środki zastępcy udzielić, lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić.

Stanisławów, 13. lutego 1867.

(323) **Edict.** (3)

Nro. 8519. Von dem k. k. Lemberger Landes- als Handelsgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Schame Langenas mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß wider ihn Salamon Landau, Kaufmann in Lemberg (Nr. 634$^3/_4$), unterm 12. Februar 1867 Z. 8519 ein Gesuch um Erlassung der Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 500 fl. öst. W. s. N. G. überreicht hat, worüber gleichzeitig die Zahlungsauflage erlassen wurde.

Da der Wohnort des belangten Schame Langenas unbekannt ist, so wird demselben auf seine Gefahr und Kosten der Hr. Landesadvocat Dr. Hönigsmann mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Blumenfeld zum Curator bestellt, dem Ersteren die obige Zahlungsauflage zugestellt und hievon der belangte Schame Langenas mit vorstehendem Edicte verständigt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 13. Februar 1867.

(330)

Kundmachung. (3)

Nro. 4413. Aus der von Sigmund Edlen von Wertheimstein zum bleibenden Andenken an seine Gattin Nanette Edlen von Wertheimstein gegründeten Ausstattungsstiftung für arme israelitische Mädchen ist am 27. April 1867 eine Ausstattung von 140 fl. öst. W. zu verleihen.

Zu dieser Ausstattung sind zunächst Mädchen aus der Verwandtschaft der Frau Nanette Edlen von Wertheimstein, in deren Abgang aus der Verwandtschaft des Stifters, endlich in Ermanglung auch dieser, aus der israelitischen Gemeinde in Wien berufen.

Die Bewerberinen um diese Ausstattung haben ihre mit dem Geburtsscheine, dem Sitten- und Armuthszeugnisse, und wenn sie ein Vorzugsrecht der Verwandtschaft geltend machen wollen, auch mit den, diese Verwandtschaft nachweisenden Geburts- und Trauungsscheinen belegten Gesuche bis 20. März 1867 bei der k. k. nied. österr. Statthalterei zu überreichen.

Von der k. k. nied. österr. Statthalterei.

Wien, am 6. Februar 1867.

(313) **Kundmachung.** (3)

Nro. 1930. Zur Besetzung der Tabak-Kleintrafik in Stanisławów auf dem Platze vor dem Sax'schen Einkehrhause, womit auch die Verpflichtung zum Verschleiße der Stempelmarken von 5 fl. abwärts verbunden ist, wird die Concurrenz mittelst schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Die mit dem Vadium von 100 fl. versehenen Offerten sind längstens bis einschließig 20. März 1867 bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stanisławów zu überreichen.

Der Verkehr dieser Trafik betrug im Jahre 1866 in Tabak 10.595 fl. und in Stempelmarken 14.572 fl.

Die näheren Licitationsbedingnisse und der Erträgnißausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stanisławów eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Stanisławów. am 15. Februar 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 1930. W celu obsadzenia trafiki sprzedaży tytuniu w Stanisławowie na miejscu koło zajezdnego domu tak zwanego Saksa, z którą także obowiązek do sprzedawania stemplowych marków 5 zł. i niższych połączony jest. rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty.

Oferty te, zaopatrzone kwotą 100 zł. jako wadyum, mają być podane najpóźniej do dnia 20. marca 1867 włącznie do c. k. obwodowej dyrekcyi skarbu w Stanisławowie.

Obrót tej trafiki wynosił w roku 1866 w tytuniach 10.595 zł., a w stemplach 14.572 zł.

Bliższe warunki licytacyjne jakoteż wykaz dochodów można przejrzeć w c. k. obwodowej dyrekcyi skarbowej w Stanisławowie.

Od c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu.

Stanisławów, dnia 15. lutego 1867.

---

(339) **Kundmachung.**

Nro. 2416. Das k. k. Landesgericht in Lemberg hat kraft der ihm von Sr. k. k. Apostolischen Majestät verliehenen Amtsgewalt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft auf Einstellung der Herausgabe der in Lemberg herausgegebenen periodischen Druckschrift: „Dziennik Lwowski“ auf die Dauer von drei Monaten erkannt.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg. am 24. Februar 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 2416. C. k. sąd krajowy we Lwowie na mocy nadanej sobie przez Jego c. k. Apostolską Mość władzy urzedowej, na wniosek c. k. prokuratoryi państwa wedle §. 38 prawa pras. zastanowienie wydawania „Dziennika Lwowskiego“ na trzy miesiące orzekł.

Co się niniejszem do powszechnej podaje wiadomości.

Lwów, dnia 24. lutego 1867.

Erkenntnisse.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 16. Februar 1867 Z. 3845 die Brochüre: „Der Entscheidungskampf in Mittel-Europa. Von dem Deutsch-Oesterreicher Leo Meissner. Verfasser von: „Ein Mahnwort an die Deutsch-Oesterreicher. Mai 1866. Leipzig. Selbstverlag des Verfassers 1867. Druck von Steinhauser und Novak in Prag 1867“, wegen des durch deren Inhalt begründeten, im §. 58 c. St. G. bezeichneten Verbrechens des Hochverrathes verboten.

L' i. r. Tribunale provinciale in Trieste in forza del potere conferitogli da S. M. I. R. A. sulla proposta della Procura di Stato; considerando che il Messaggiere di Verona ebbe gia a subire cinque divieti per crimine di alto tradimento ed uno per crimine di perturbazione della pubblica tranquillita; visto il §. 38 legge di stampa; ha giudicato:

E vietata l' ulteriore diffusione del periodico „il Messaggiere di Verona“ per gli Stati Austriaci.

Trieste, 17 febbrajo 1867. (344)

(346) **Concurs-Verlautbarung.** (1)

Nr. 3000. Am k. k. Obergymnasium bei St. Anna in Krakau ist eine Professorsstelle mit dem Gehalte jährlicher 945 fl. öst. Währ. mit dem Rechte der Vorrückung in die höhere Gehaltsstufe jährl. 1050 fl. öst. Währ. und dem Anspruche auf Decennalzulagen von je 105 fl. öst. W., ferner auf den gesetzlichen Antheil am Schulgeld-Drittelbetrage in Erledigung gekommen.

Die um Erlangung dieser Stelle sich bewerbenden Candidaten haben neben sonstiger zur Erlangung einer stabilen Anstellung im Lehramte erforderlichen Qualification im Besonderen nachzuweisen, daß sie die gesetzliche Lehrbefähigung für das Polnische und die Naturgeschichte am ganzen Gymnasium und für Mathematik oder Physik am Untergymnasium erlangt haben.

Die diesfälligen an das hohe Staatsministerium zu richtenden Competentengesuche sind entweder unmittelbar oder durch Vermittlung der vorgesetzten Behörde längstens bis Ende März l. J. der k. k. Statthalterei in Lemberg vorzulegen.

Von der k. k. Statthalterei-Commission.

Krakau, am 14. Februar 1867.

Ogłoszenie konkursu.

Nr. 3000. Przy c. k. gimnazyum wyższem u św. Anny w Krakowie opróżnioną jest posada profesora z roczną pensyą 954 zł. wal. austr. wyższej kategoryi 1050 zł. wal. austr. z prawem do uzyskania dodatku po upływie każdych 10 lat nienagannej służby (decenium) po 105 zł. wal. austr. i do uczestnictwa w trzeciej części opłaty szkolnej w warunkach prawnie określonych.

Ubiegający się o tę posadę, złożyć winni zwykłe dowody uzdolnienia do uzyskania stałej posady nauczycielskiej przy gimnazyum potrzebnego, a w szczególności wykazać się, że uzyskali prawną kwalifikacyę do nauczania języka polskiego i historyi naturalnej na całem, a matematyki lub fizyki na niższem gimnazyum.

Prośby wystosowane do wysokiego c. k. ministerstwa stanu podane być mają najdalej do końca marca b. r. albo bezpośrednio w c. k. Namiestnictwie we Lwowie, lub jeżeli kandydat już w służbie publicznej zostaje za pośrednictwem przełożonej władzy.

Z c. k. komisyi namiestniczej.

Kraków, dnia 14. lutego 1867.

(334) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 140. Wydział wierzycieli p. Anny Gromadzińskiej tabularnej właścicielki realności lwowskiej pod liczbą 310 i 342 w mieście położonej, po uskutecznionem sądowem oszacowaniu tychże realności, rozpisuje licytacyjną sprzedaż tychże realności pod liczbą 310 i 342 w mieście pod następującemi warunkami:

I. Za cenę wywołania oznacza się cena szacunkowa w ilości 96739 zł. 81 kr. wal. austr. i realności liczba 310 i 342 fizyczną jedną całość stanowiące na pierwszym terminie ***dnia 25go kwietnia 1867 o godzinie 10tej rano*** tylko powyżej ceny szacunkowej lub za cenę szacunkową sprzedane zostaną.

II. Chęć kupienia mający obowiązani są do złożenia do rąk licytacyę przeprowadzającego c. k. Notaryusza Strzelbickiego wadyum 10proc. w ilości 9674 zł. wal. austr. w banknotach, lub książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, lub w listach zastawnych albo w obligacyach indemnizacyjnych galicyjskich po kursie Gazety urzędowej lwowskiej obliczyć się mających, złożyć.

III. Kupiciel obowiązanym będzie w 60ciu dniach po uwiadomieniu przyjęcia licytacyi całą cenę kupna, w którą wadyum wliczone zostanie, do rąk c. k. notaryusza Strzelbickiego wypłacić, lub legalizowane deklaracye tabularnych wierzycieli ze zezwoleniem pozostawienia ich płynnych należytości na hypotece kupionych realności 310 i 342 m. przedłożyć, w którym razie pozostawione ilości w cenę kupna wliczone i kupiciel tylko resztującą jeszcze cenę złożyć obowiązanym będzie.

IV. Gdyby kupiciel w terminie 60ciu dni powyższym warunkom zadość nie uczynił, traci złożone wadyum na rzecz wierzycieli masy ugodowej Anny Gromadzińskiej.

V. Po zaspokojeniu całej ceny kupna w powyżej wzmiankowanym sposobie odda wydział sprzedane realności l. 310 i 342 m. kupicielowi i wyjedna na koszt kupiciela zaintabulowanie tegoż za właściciela kupionych realności w stanie czynnym tychże, — tudzież wyjedna na podstawie kwitów z tejże ceny kupna zaspokojonych wierzycieli ekstabulacyę ich należności ze stanu biernego sprzedanych realności, niemniej ekstabulacyę tych wierzycieli tabularnych, na których zaspokojenie cena kupna już nie wystarczyła.

VI. Od dnia fizycznego objęcia posiadania ponosi kupiciel podatki i wszelkie należytości, oraz opłaca należytość skarbową od przeniesienia własności bez regresu do masy ugodowej.

VII. W razie niesprzedania na pierwszym terminie za lub powyżej ceny szacunkowej wyznacza się termin dla wszystkich wierzycieli tabularnych na dzień 31go maja 1867 o 10tej godzinie przed południem w celu zezwolenia na licytacyjną sprzedaż także poniżej ceny szacunkowej.

O tej rozpisanej licytacyi uwiadamiają się c. k. prokuratorya imieniem wysokiego skarbu, tudzież wszyscy tabularni wierzyciele, którzy do dnia 26. lipca 1866 jako dnia ogłoszenia masy ugodowej do tabuli weszli.

Lwów, dnia 18. lutego 1867.

Józef Strzelbicki,
c. k. notaryusz jako komisarz sądowy.

(350) **Edict.** (1)

Nro. 54229. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird der dem Wohnorte nach unbekannten Agnes 1ter Ehe Miniowska, 2ter Ehe Zornberg, 3ter Ehe Braun, dann für den, dem Wohnorte nach unbekannten Johann Miniowski hiemit bekannt gemacht, daß Johann Czyzyński unterm 5. October 1866 Z. 54229 gegen die Erben des Mathias Miniowski wegen 500 flp. s. N. G. ein Gesuch um executive Abschätzung der Realität Nro. $427^4/_4$ überreicht hat, welche Schätzung unter Einem bewilligt wird.

Den obgenannten Abwesenden wird der Hr. Landesadvocat Dr. Rayski mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Landesberger zum Curator bestellt und demselben der gegenwärtige Executionsbescheid zugestellt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 22. December 1866.

Obwieszczenie.

Nro. 54229. C. k. sąd krajowy we Lwowie niewiadomym z miejsca pobytu Agnieszce 1o. voto Miniowska, 2o. voto Zornberg, 3o. voto Braun i Janowi Miniowskiemu niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pan Jan Czyzyński pod dniem 5. października 1866 do liczby 54229 przeciw spadkobiercom Mateusza Miniowskiego o zapłatę summy 500 zł. pol. z p. n. podanie o oszacowanie egzekucyjne realności Nr. $427^4/_4$ wniósł i że takowe na dniu dzisiejszym dozwolonem zostało.

Wyżwspomnionym nieobecnym ustanawia się kuratora w osobie p. adwokata Dra. Rayskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Landesbergera i temuż niniejszą uchwałę egzekucyjną doręcza się.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 22. grudnia 1866.

(353) **Edict.** (1)

Nro. 9594. Von dem Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Belangten Thadeus Grafen Morstin und Sabine Gräfin Morstin hiemit bekannt gemacht, daß wider dieselbe Schulim Samueli, Geschäftsmann in Lemberg, unterm 18. Februar 1867 Z. 9599 ein Gesuch um Erlassung der Zahlungsauflage über die Wechselrestsumme von 350 fl. öst. W. s. N. G. aus der größeren von 1100 fl. öst. Währ. überreicht hat, worüber gleichzeitig der Zahlungsauftrag erlassen wurde.

Da der Wohnort der belangten Thadeus Grafen Morstin und Sabine Gräfin Morstin unbekannt ist, so wird auf deren Gefahr und Kosten der Hr. Landesadvocat Dr. Pfeifer mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Gregorowicz zum Curator bestellt, dem Ersteren der obige Zahlungsauftrag zugestellt und hievon Thadeus Graf Morstin und Sabine Gräfin Morstin mit vorstehendem Edicte verständiget.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 20. Februar 1867.

(348) **Edykt.** (1)

Nro. 10323. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem do publicznej podaje wiadomości, że w skutek prośby fundacyi Stanisława hr. Skarbka celem przedsięwzięcia licytacyi dzierzawy należących do tejże fundacyi folwarków, nowe termina, a mianowicie do przedsięwzięcia licytacyi dzierzawy folwarku Rozniatowa termin na dzień 13. marca 1867, do licytacyi dzierzawy folwarku Duba, termin na dzień 14. marca 1867, nareszcie do przedsięwzięcia licytacyi dzierzawy gruntów i pasz w Żydaczowie termin na dzień 15. marca 1867, każdą razą na godzinę 10tą przed południem pod ogłoszonemi edyktami tego sądu z dnia 17. stycznia 1867 do l. 3132, 3133 i 3134 warunkami wyznaczone zostały i że bliższe warunki tej licytacyi w registraturze tego sądu, w centralnej administracyi zakładu Stanisława hr. Skarbka lub w zarządzie dotyczących dóbr przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. lutego 1867.

(349) **Concurs.** (1)

Nro. 22. Bei der k. k. Salinenverwaltung zu Kaczyka in der Bukowina ist die Stelle des Zimmermeisters 2ter Classe erledigt, mit welcher an Genüssen verbunden sind:

Wochenlohn: fünf Gulden; jährliches Quartiergeld: zweiunddreißig Gulden; jährliches Holzdeputat: sechs Wiener Klafter harte Scheiter; jährliches Salzdeputat: fünfzehn Pfund pr. Familienkopf.

Bewerber haben ihre Gesuche, instruirt mit der Nachweisung ihres Alters, des erlernten Zimmermannshandwerkes, der Kenntniß des Zeichnens und Anfertigung kleinerer Kostenüberschläge, — ihres moralischen Verhaltens und ihres Gesundheitszustandes, — wenn sie schon eine Anstellung haben, im Wege ihres vorgesetzten Amtes, sonst aber unmittelbar bis zum 30. März d. J. einzureichen.

Von der k. k. Salinenverwaltung.

Kaczyka, am 23. Februar 1867.

(316) **Edykt.** (3)

Nro. 1189. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu niewiadomemu z pobytu zapozwanemu Juda Wolf Dann w sprawie Manes Friedmann o zapłacenie summy wekslowej 100 zł. w. a. z przyn. do obrony ustanawia kuratora p. adwokata Chamajdes z zastępstwem p. adwokata Kozłowskiego, temu kuratorowi zwróconą uchwałę z dnia 3. listopada 1866 do l. 15342 doręcza i termin do wniesienia dupliki na dzień 26. marca 1867, 10tą godzinę ranną wyznacza; co się zapozwanemu Juda Wolf Dann wiadomo czyni.

Przemyśl, dnia 7. lutego 1867.

Doniesienia prywatne.

C. k. uprzyw. galic. kolej Karola Ludwika.

(343) **Obwieszczenie.** (2)

Począwszy z dniem 1go marca r. b. aż do dalszego rozporządzenia, zniża się na kolei naszej dla transportów osobowych i towarowych zaprowadzony 30procent. dodatek ażya do taryf cywilnych i wojskowych, na 25proc.

Wyjątki od tegoż dodatku ustanawiają się aż do dalszego rozporządzenia w sposób następujący:

A. Wolne są od dodatku ażya:

1. Należytości uboczne, jako to:

a) ogólna i szczególna należytość asekuracyjna,
b) premia od zabezpieczenia interesu pod względem terminu dostawy,
c) składowe,
d) wagowe,
e) należytość za recepis,
f) prowizya ekspensowa.

2. Zniżona taryfa Nr. 4. dla szyn z Krakowa do Lwowa.

3. Zniżona taryfa Nr. 8. dla soli kamiennej z Wieliczki i Bochni w kierunku ku wschodowi.

4. Zniżona taryfa Nr. 11. dla koksu i węgla kamiennego.

5. Artykuły: Żelazo i ordynaryjne w taryfie bliżej oznaczone towary żelazne, towary lniane i bawełniane, dalej cukier, które z Bielska bezpośrednio do naszych stacyj Tarnowa, Rzeszowa, Jarosławia, Przemyśla i Lwowa jako fracht przesyłane będą.

B. Połowie dodatku ażya podlegają:

1. Taryfa związkowa w obrocie związkowym między Lwowem, Wrocławiem i Szczecinem.

2. Taryfa związkowa w obrocie związkowym między Lwowem i Gdańskiem.

3. Zboże, jako to: pszenica, żyto jęczmień, owies, kukurudza, orkisz, proso, tatarka, soczewica, bób, groch, wyka, łupina, nasiona olejne (siemie rzepakowe, konopne i lniane), które całą naszą przestrzeń od wschodu na zachód (ze Lwowa do Krakowa) w ładunkach przynajmniej 100 cetnarów cłowych każdego pojedyńczego gatunku za jednym listem frachtowym, przebiegają.

Dla ułatwienia transportów zbożowych ze stacyi blisko Lwowa leżących do Krakowa i poza Kraków, dozwala się ażeby, skoro przypadająca za transport od Lwowa do Krakowa należytość wraz z dodatkiem połowy ażya niższą się okaże jak należytość do dotyczącej przestrzeni obliczona wedle taryfy z dodatkiem całkowitego ażya, — pierwsza zastósowaną była.

Wiedeń, dnia 19. lutego 1867 r.

Rada zawiadowcza.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.